

Ще 2 тижні залишилося для праці в пресовій листопадовій кампанії!

ПАМ'ЯТАЙТЕ, ЩО ЗНИЖКА ДЛЯ НОВИХ ЦІЛОРІЧНИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ НА "УКР. РОБ. ВІСТИ" Є ПРАВНА ТІЛЬКИ ДО 30-ГО ЛИСТОПАДА! — КОЖНА МІСЦЕВІСТЬ, ЯКА ДО ЦЕГО ЧАСУ ЗАНЕДБАЛА КОЛЕКТУ ХАТА ВІД ХАТИ — МАЄ ШЕ ЧАС ЗРОБИТИ ЦЕ ДО КІНЦЯ ЛИСТОПАДА! — УСІ НЕДОМАГАННЯ ПЕРШИХ ДВОХ ТИЖНІВ ПРЕСОВОЇ КАМПАНІЇ ТРЕБА ВИПРАВИТИ Й НАЗДІГНАТИ В ДРУГИХ ДВОХ ТИЖНЯХ! — НЕ ПОСЛАБЛЯЙТЕ, АЛЕ ЗМІЦНУЙТЕ КАМПАНІЮ!

Пятнуємо кроваві вчинки ката Пілсудського на Західній Україні

ПЯТНУЄМО ПОГРОМНИЦЬКІ ВЧИНКИ ОКУПАНТСЬКОЇ ВЛАДИ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ

Лашин, Кве.

В неділю, 9 листопада 1930, ввечері відбулося протестативне віче у Вікторія Гол 83 Домініон Парк, в Лашин, Кве. На цій вічі були присутні українські робітники різних поглядів, котрі швидко слухали промови. Слід зазначити, що ще ніколи перед цим не було стільки присутніх, як цього вечора. Це віче було скликане з наміром робітничих організацій у нашій місцевості. Перший з промовів виступив тов. Д. Себастіанович з Лашин, котрий в короткіх переписах тієрації, які переживають трудове селянство на Західній Україні під польським фашистським терором. Другий бесідник виступив т. Семенов з Монтреаду, котрий у своїй довшій промові представив присутнім жалювну обстановку українських робітників і селян в Східній Галичині під прохлянтим польсько-фашистським пануванням. В 1918 році, коли зогнала Австрія розпалась, в наслідок чого сформувалася Українська Галицька Армія і виступила з панською Польщею у війну, рядове стрілецьке УГА остали свій слід в історії на визвольній боротьбі. Обдерті, голодні і босі, по вить набовіть деякої булог завязно близько вони з шляхтою до останньої хвилини, доки їх не арядили ватажки ЗУНР, запровадивши визвольну справу й стріляючи польській шляхти.

ТРУДЯЦІ РІДЖАЙНИ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ КРОВАВОГО ТЕРОРУ ПОЛЬСЬКОЇ ШЛЯХТИ НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ

Ріджайна, Саск.

В неділю по полудні, 9 листопада, відбулося в Українським Робітничім Домі в Ріджайні масове протестативне віче проти шляхецько-польського терору в Галичині над аубожкім селянством і трудовою інтелегією. Вічею провів тов. В. Стефанюк. Відримавши віче, тов. Стефанюк коротенько пояснив, в якій цілі скликано масове віче, на яке теперішні часи знаущання і терор над робітничою класою є в кожній капіталістичній країні. Одиначе, такого терору і знущання, яке переводить тепер польська шляхта над українським бідним селянством в Галичині, історія не пам'ятає. Відтак промовив тов. Гнатюк. На вступі своєї промови він зазначив, щоб польські робітники, які є присутні на вічі, не ародили мильню свого протестативного віча, бо це не протестується проти польської шляхти, а проти польської шляхти, яка переводить цей терор. Самі польські робітники у Варшаві а також у Вінніпегу протестують проти цього білого терору. У своїй довшій промові тов. Гнатюк широко описав, в якій ганебній спосіб польська шляхта тероризує українське бідне селянство і трудову інтелегію. Страшна криза і безробіття в забукотаній Польщі виводить аубожкі і до краю виголоділі маси робітників і селян в білі проти польського імперіалізму, який єе остатні соки з польського робітника і селянина і вкладає у повнущину. А головне в Східній Галичині цей дух є спільний, де українські маси починають орієнтуватися на Радянську Україну. Польський імперіалізм, що в спільні з французами й німцями імперіалістами готує війну на Радянський Союз, бачить небезпечку в цьому руху і поставив собі за задачу знищити його.

знищення селянства й робітництва Західної України за їхні змагання відірватися від Польщі й прилучитися до Радянської України. Ми засуджуємо й пятнуємо так зване УВО, що служило цілком польського фашизму, звалоючи українським трудовим удар в спину в найбільш грізний момент для польського фашизму. Ми засуджуємо й пятнуємо українських фашистів і соціял-фашистів з партії УНДО, радикалів та соціял-демократів, які зробили українських селян у їхній боротьбі проти польського фашизму, прирочуючи варшавській владі, що змагатимуть до "замірення українського селянства". Ми щиро вітаємо наших скривавлених братів на Західній Україні, прирочуючи помсту за усіх тих, що впали жертвою розбошеного польського фашизму і його союзників української буржуазії і заявляємо з ними свою солідарність у їхній революційній боротьбі за повалення влади польського фашизму, за Радянську Польщу, за відірвання українських земель Західної України і прилучення їх до Радянської України. Хай живе революційна партія українських селян і робітників, Комуністична Партія Західної України! Хай живе Комуністична Партія Польщі!

А. Гельбар, Д. Костянюк, голова віча, секретар.

СИЛА РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКОЇ ПРЕСИ — ЦЕ СИЛА ТРУДЯЩИХ МАС

Іст Вінзор, Онт.

Коли взяти зараз цілий капіталістичний світ, ми побачимо, як пануюча класна старість, щоб її преса була тим зярядом, щоб опанувати людський ум так, щоб ті, які читають буржуазну пресу, були також інструментом і силою для підтримання теперішнього ладу визиску і гнету. Наведу кілька фактів. Після виборів до парламенту містер Бенет сказав, що преса має бути найбільшійною зброєю, щоб повалити ліберальний уряд. Так і вона була тою зброєю. Скільки преса не писала, не нахили прийти до влади консервативна партія, заради безробіття певне, буде праці над тим, щоб настане "добробут". Чи не повірили тим обіцянкам чамало робітників і бідних фермерів? Вони повірили і прийшли консервати до влади. Що робить зараз преса після виборів? Чи не заповнені всі сторінки буржуазної преси, що містер Бенет "старість" за роботу, 20 мільйонів доларів вже ухвалено на "добробут"? Чи не вить даліше так брехлими обіцянками це широка маса робітників і бідних фермерів? Так переважача більшість вить. Хто не вить тим панським обіцянкам в "добробут"? Не вить ти, що читають робітничу пресу "УРВ", "Фармерське Життя", "Робітничо" і на англійській мові "Воркера" та "Форор". Другий факт. Чому стогне в ярмі українській бідній селянин і робітник в польській неволі? Чи не могла сто тисяч на Українська Галицька Армія розоронити польську білу армію? Невно, що могла! Тільки що вона далась арадити українським пашкам на чолі з Петрушиновичем, котрий зрадив і запровадив стотисячну армію царським генералом, що б боролась проти робітничої червоної армії, а не проти на Галицької польської.

А тепер вокимі хочби буржуазну країну Канаду. Чи тут робітники є хоч трішки задоволені, хоч повні макалони білого хліба? Зараз є навсрх 300 тисяч безробітних, які примарають з голоду і холоду, а буржуазія з своїми наганятами, безробітним розбиває голодні саджає їх до тюрми тільки за те, що голодні безробітні посьміють вийти в міських властей праці або хліба. В Радянському Союзі безробіття тепер немає. Там кожний робітник є задоволений і забезпечений від голоду і холоду. Бо про нього дбає держава. І такі цірні здобутки, як має робітник шіннішого Радянського Союзу є для него аж надто дорогі, й тому то всі робітники готові кожної хвилини і життя піддати за свою батьківщину, за Радянський Союз. На закінчення тов. Костянюк сказав, що капіталістичний лад несе своє пережив і чи він хоче того, чи ні, він мусить властити. Ми, як організовані робітники, повинні присісти цей упадок, скинути це ярмо й захити новим життям, встановлюючи такий лад, який мають робітники Радянського Союзу.

Хай живе Радянський Союз! Хай живе Радянський лад по всіх капіталістичних державах! На цій бесідці закінчив свою промову під довго тринадцятьма оплесками. С.

РАДНІ МІСТА ФОРТ ВІЛ'ЯМ ЗМУШУЮТЬ БЕЗРОБІТНИХ ПРАЦЮВАТИ ЗА САМІ ХАРЧІ

Форт Вил'ям, Онт.

Теперішні безробіття не омикнуло і Порт Артур та Форт Вил'ям. В цих двох містах досі є до 3000 безробітних, з яких одна третя частина не має їсти і в що вбратися. Ці два міста є найгіршішні шнепичні порти, тут десятки мильнів бушлив шнепичні лежить в аспах рік від року, а помімо того сотки безробітних ходять голодні та обдерті. Місяць тому назад безробітні почали організуватися в юнію безробітних, щоб разом спільними силами домогтися у властей допомоги. В Порт Артур за пару тижнів зорганізувалося близько 1000 безробітних, які демонстративно пішли до ситі гола домогтися допомоги. Поліція застрашилася такої товни народу, почала розганяти безробітних, почала старання арештувати провідників. Одиначе, їм на початках не вдалося, робітники не дали арештувати своїх вождів, вивряли провідників з рук поліції і носили їх на руках, а чіф поліції за свою погромищу упертість впилився під нбгами робітників. З того приводу буржвані газети наробици крику та шуму, закликаючи всіх вірних боронити місто перед комуністами, мовляв, що комуністи хотять викликати революцію в Пор Артур.

А кого знав, що він є симпатичним робітничого руху, то зараз сказав: — А-а-а, ти, ти, ти бо-бо-бодуеньки, ти їди до тих, хай вони тебе годують. Коли місто почало давати деякому їсти, зараз почалась традиція на безробітних від отаких створить як шнепичні гонимі. І тепер міська рада рішила таке: що хто хоче їсти, мусить працювати. Тепер кожний голодний мусить працювати тільки за харчі, а більше нічого. У сільній, демократичній країні правдива панщина. Паніть деякотрі визначні горожане противні цьому, а пані нешколюбці хвалять за це добродієство міської рады. Ще ніколи в історії пані нешколюбці не стали в обороні робітників, вони завжди помагали владі поніщувати робітників, помагати їм якнайгірше шнепичувати робітничу класу, принизити й, щоб вона не повстала против них, даромдіє.

У Форт Вил'ям та в Порт Артур повні едеветотри хліба, а бідні, вневажені безробітні мусять за харчі працювати, щоб ввримати себе прив життю. В той час панська класа коконує та живе потом бідних робітників. Над цим повинні застановитися робітники і подумати про своє положення, в якій нахещється, та масово вступати в ряди робітничих організацій і борюються проти цього несправедливого ладу. Перець.

В ТРИНАЦЯТІ РОКОВИНИ ЖОВТНЕВОЇ ПЕРМОЖНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

Солбори, Онт.

Старанням всіх робітничих організацій при Українським Робітничім Домі в Солборі від-ствалено спільно з філіальною організацією 7-го листопада 13-ті роковини Жовтневої революції концерт - мітінгом, який отворено співом "Ітернальному". Опісля голова концерту, тов. Голоничук, сказав на урв сів про значення цього свята і закликав, щоб робітники були в поготові, коли прийде слушний час в себе завести лад без хлопа і пана, де не було б визискування і визискуваних, щоб були реї рівні. Другим бесідником був на англійській мові тов. Мартін Паркер, котрий щиро виинив за тюрми, був побитий і арештований поліцією 5-го листопада на демонстрації безробітних. Він сказав у своїй промові, що 13-ті роковини Жовтневої революції в Росії є величелі здобутки не лише пролетаріату Радянського Союзу, а і робітників цілого світу. Бесідник закликав робітничі організуватися, ставати членами комуністичної партії і на сучай нападу капіталістичних країн на нашу першу у світі пролетарську республіку Радянський Союз стати як один в її обороні. Третім з ряду був головним бесідником тов. М. Костянюк, який у своїй довшій промові ви-

світлив перед присутними значення двох світів. Старий світ буржуазія, під яким вже підвалли погнили й розпадається, а його місце треба буде замінити новим Радянським світом. Дальше бесідник наів початки революції а часів 1917 року, як робітники допомогли Керенському повалити російський царат і до влади прийшов самий Керенський. Під проводом комуністичної партії на чолі зі своїм вождом тов. Леніним робітники 7-го листопада 1917 року повалили керенщину, а на її місце проголомили диктатуру пролетаріату. Всі фабрики перейшли на користь робітників, а земля селянам без жалювог викупу, якою робітники користаються вже тринадцять років. Найбільше нагнав страху на буржуазію плян "Ятрички, яка має величезне значення не лише для Рад. Союзу, а й для всієї робітничої класи світу. В сльній "Ятричці" мається побудувати тяжку індустрію, яка має достатити селянам тракторів і машини, якими будеться спільно обробляти землю і спільно ділитися своїми плодами. Ятриччій плян має на меті унеможлижити Радянський Союз індустрією від капіталістичного світу. Ятричка поставити Радянський Союз на першому місці індустрічних країн.

ПРЕСКОМ СОЛБОРИ ПРИЙМАЄМО ВАШ ВІЗОВ НА ЗМАГАННЯ!

Монтреал, Кве. Дорогі товариші! Ми, прочитавши в ч. 131 "УРВ" Ваш визов на змагання в пресовій кампанії в місяці листопада. Змагання йде: За приднанням нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей", "Робітничі" і "Бойовою Молоді!" за сколекуванням усієї залеглої передплати для више згаданого часописи і журналі; за зібранням пресового фонду.

З цього приводу ваш монтреальський преском в неділю, 9 листопада, на своему засіданню обговорив цю справу і помімо евакиного безробіття в Монтреалі, де разів навіть велике число зорганізованих робітників не працюють, а де-які працюють не більше два-три дні на тиждень. — монреальський преском прийняв визов змаганню солдорських товаришів. Гей, великий Монтреал! З тебе малі Солбори збираються при кінці листопада посьміятися! Не дайтеся збити!

За Преском, Т. Бойчук, секр.

Тов. Гнатюк в дальній своїй промові напштував ту українську інтелегію, яка вееді до висудується польському імперіалізові в час, коли польський імперіалізм закриває останню українську школу і інші освітньо-культурні еконо-

М. Сачин, секретар.